

SOUDNÍ SÍŇ

Illustrovaný týdenní zpravodaj vážných i veselých soudních případů.

Vychází každou sobotu, o soudních prázdninách (v červenci a srpnu) každou druhou sobotu, takže za celý rok vyjde 48 sešitů.

Předpláci se v Československu na 48 sešitů Kč 48—, na 24 sešitů Kč 24—, na 12 sešitů Kč 12— i s pošt. zásilkou; do ciziny na celý rok Kč 72—, na půl roku Kč 36—. — Odběrní podmínky řídí se usancemi vydanými Spolkem vydavatelů a nakladatelů časopisů; podle nich zejména lze odříci odebrání časopisu jen písemně ke konci období, na nějž je přípustno předplacení (u nás nejméně na 12 sešitů); pouhé vrácení sešitů nestáčí a nemůže býti pro

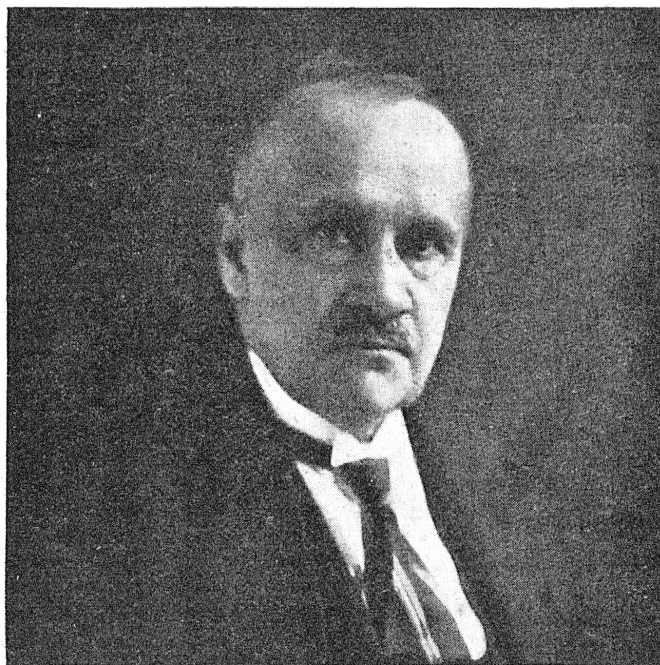
administraci znamením, že se tím odebrání časopisu vypovídá. Předplatné pak je poplatek, jimž se časopis buď na celý rok nebo na 12, 24 nebo 36 sešitů předplácí; dnem splatnosti je tedy den, kdy vyjde 1., 13., 25. nebo 37. sešit.

Redakce a administrace nalézá se v Praze III., Maltézské nám. č. 5. — Telefon č. 42.221. — Účet pošt. úřadu chekového č. 4456. — Vydavatel Ing. Josef Buchar. — Odpovědný redaktor Frant. Flanderka. — Tiskem Pražské akciové tiskárny v Praze II., Lützowova ul. 3.

Šedesátiny.

Mezi povolání nejnevědčnější — alespoň u nás a dnes — jistě náleží stav soudcovský. Úžasně nároky na výkonnost, požadavek neúporné, stále v napětí jsoucí nejvyšší duševní potence nejsou v žádném poměru s chápáním

trestního soudu, vicepresident tohoto soudu Antonín Kratochvíl, který v nejbližších dnech dovrší šedesátý rok svého života a jehož fotografii tuto přinášíme. Ličení, panem vicepresidentem řízená, zvláště velké případy po-

velkého úkolu a díla soudcova širokou veřejností; o hmotném hodnocení soudcovy práce státem je pak těžko vůbec mluvit. A přes všechny tyto nepříznivé poměry máme přece vynikající soudce, právníky vzácných kvalit, širokého rozhledu po všech disciplínách, jež v soudní praxi mohou přijíti v počet, vynikající nejen jako neúporní a svědomití úředníci, ale i jako lidé v pravém slova smyslu; soudce, kteří věnují se svému vznešenému povolání s opravdovou, obětavou láskou a na něž pravem můžeme býti hrdí i před světem.

A jedním z nejlepších z nich jest jistě předseda tiskových senátů u pražského zem.

rotní, jsou známa pevnou rukou, kterou je vede, ovládaje vždy překvapujícím způsobem procesní materiál do nejmenších podrobností, vystihuje nejen právní stránku, ale i psychologický podklad žalovaného děje; z jeho resumé a z odůvodnění senátních rozsudků dýchá nejen hluboká právnická erudice, ale při vši přesnosti zákona i hluboký smysl pro uraženou lidkost, který je jistě nejkrásnější ozdobou soudcovou.

Pan vicepresident narodil se ve Strakoncích dne 6. ledna 1866 a pochází z rodiny obchodníka tamže. Vystudovav gymnasium v Písku, studoval práva na universitě pražské a

vstoupil po jich absolvování dne 4. prosince r. 1888 do soudní praxe u okresního soudu ve Strakoněch, kde byl také v měsíci říjnu 1889 jmenován auskultantem. Po svém jmenování nastoupil vojenskou službu jako jednoroční dobrovolník u zeměbraneckého pluku v Lito-měřicích a byl pak jako auskultant přeložen ke krajskému soudu v Písku, později ke krajskému soudu v Kutné Hoře. Po zkoušce soudcovské byl tehdy jako samostatný referent přidělen okresnímu soudu v Kašperských Horách, později v Sušici, kde v roce 1895 jmenován byl adjunktem pro okresní soud v Neveklově. Tam setrval do května 1900 a vrátil se jako adjunkt k okresnímu soudu do Sušice, kde v roce 1904 jmenován byl okresním soudcem pro krajský soud v Písku, kde dříve jako přednosta okresního soudu, dříve pak jako votant u soudu krajského a to jak ve věcech civilních, tak ve věcech trestních zůstal do svého jmenování radou zem. soudu v roce 1911, kdy 1. března nastoupil službu u krajského soudu v Jičíně s počátku jako votant, později jako místopředseda civilního senátu nalézacího, jež po dobu delší jednoho roku samostatně vedl. Dne 30. srpna 1914 nastoupil jako záložní důstojník vojenskou službu, byl však sprostěn, odebral se do Prahy, kde jako rada zem. soudu přidělen byl zemskému trestnímu soudu a působil s počátku jako votant v senátu I. a IV. (dvorní rada Matouš a dvorní rada Kursch). Převzal pak záhy místopředsednictví v senátu I., jež za dvor. radu Matouše vedl až do té doby, kdy stal se předsedou senátu lichevního. Postupem času byl jmenován u tohoto soudu vrchním radou, později pak, v měsíci prosinci 1919, vicepresidentem, napřed v VI., později v V. hodn. třídě. Úřad ten zastává dodnes, jest dodnes předsedou senátu pro věci lichevní jak nalézacího, tak odvolacího a převzal po zavedení tiskové novely také předsednictvo kmetského soudu tiskového.

FEUILLETON.

Tom. Kočí:

Muž se železnou maskou.

Z tajností pařížské Bastilly.

V dějinách světových setkáváme se mnohdy s událostmi a osobami, jejichž původ zůstává nám až po dnešní den nevysvětlenou hádankou, kterou se rozluštití posud nikomu nepodařilo. Nemluvě ani o mlhavých dobách starověku a za často nespohlivých zpravách ze středověku, nacházíme i ve věku novém dosti sporných otázek, nad nimiž sobě nejen pozdější, ale i současní historikové marně hlavu lámali. Sem náleží příkladně až dosud nevyřešený rozpor o pravé příčině smrti vévody frýdlandského, a jiných podobných záhadách. Francie má opět svoji Jeannu d'Arc, dále historiku kardinála Rohana, nešťastného „malého Capeta“, syna popraveného Ludvíka XVI., především však muže se železnou maskou, o jehož původu po celá staletí kolovaly nejobrodružnější domněnky jakož i pověsti.

Nuže, pokusme se na tuto poslední otázku aspoň s největší pravděpodobností odpověděti.

Přejeme jubilantu, jehož přelíčení jsou zpravidla opravdovými svátky nejen pro právníky, ale i pro soudní referenty a všechny posluchače, ještě bezpočet slunných a krásných roků spokojeného a záslužného života!

O oprávněnosti porot.

O této ožehavé otázce bylo už popsáno mnoho papíru. I my jsme v prvním i druhém ročníku přinesli články z pera vlastního i z pera našich čtenářů, v nichž instituce porotních soudů byla kritisována a kritika tato nedopadla valně pro zachování porot v tom sestavení a s těmi právy, jakých požívá dle nyní platných zákonů.

Slavný anglický spisovatel G. K. Chesterton vydal nedávno knihu pod názvem „Ohromné maličkosti“ a v ní v článku „O dvanácti mužích“ mluví o porotách. Byl Chesterton loni vylosován jako porotce, jako jeden z těchto „dvanácti mužů“, a proto stojí za přečtení, jaké dojmy měl při této své soudcovské působnosti. Chesterton nechce porotu odstranit, naopak chtěl by asi moc a práva těchto dvanácti mužů ještě zvýšiti. Ač tedy patří do opačného tábora, nežli my, přece, anebo právě proto, řídíce se zásadou „audiatur et altera pars“, předkládáme stručný výtah jeho článku.

Chesterton praví, že poznal se zvláště a nepopsatelnou jasností, čím porota ve skutečnosti jest a proč od ní nesmíme nikdy upustiti. Dokládá to takto:

Tendence naší doby směřovala dosud stále k specialisaci a odbornictví. Snažíme se mít vycvičené vojáky, protože lépe bojují, vycvičené tanečníky, protože lépe tančí, zvláště vycvičené smíšky, protože se lépe smějí a tak dále a tak dále. Zásady té použili v zákonodárství a politice nesčetní moderní spisovatelé. Mnoho Fabiánů trvalo na tom, aby většinu

Kdo byl onen tajemný muž se železnou škraboškou?

Jest nesporno, že francouzská královna Anna, manželka Ludvíka XIII., pokud se věrnosti manželské týkalo, byla dámou velice volných zásad, a že svoji milostnou přízeň věnovala zejména dvěma mužům, jejichž jména svého času těšila se znamenitému zvuku.

První z nich byl anglický vyslanec při dvoře francouzském, krásný a duchaplný vévoda z Buckinghamu, jehož osobu starší Dumas tak tajemným nymbem dovedl obestříti. Byl to vyškolený státník, jenž vlastní své mnohou dobrou službu prokázal, ale nakonec přece v síti zamilované královnou uvízl.

Druhým pak byl neméně hladký a vychytralý diplomat a kancléř Ludvíka XIII., kardinál Mazarin, který po smrti svého předchůdce Richelieua dovedl řídit francouzskou státní loď tak dovedně a bezpečně přes četné víry a skaliska.

Král Ludvík, jehož manželství bylo pouhým řetězem různic a pútek, pohlížel na toto chování své choti velice nelibě a často došlo mezi královskými manželi k scénám velice pohnutým. Ač král střehl svoji choť velice přísně, že jí dokonce zakázal mužské osoby ve